

Lluís Carbó Xirgo, "Sacot", Cassà de la Selva

1.Si n'hi ha u - na ni - ne - ta, li'n vo - len do - nar ma - rit, pre -
rio - sa San - ta Qui - tè - ria, vul - gueu - nos a - fa - vo - rir, guar -
tres ger-mans qu(e) en te - ni - a, la cer - ca - ren di - a i nit, la

sent la sa - lut i vi - da se n'ha ar - ra(n) - cat a fu - gir. 2.Glo -
deu - nos de mal de rà - bia, qu(e) és un mal no es pot so - frir. 3.De
tro - ben a - dor - mi - de - ta, a la vo - re - ta d'un ca - mí.

Ja un germà en diu a l'altre: -Si la matarem aquí.
(i) a li'n venten garrotada, la testa li'n fan sortir.
La testa ha caigut a l'aigua, l'animeta al Paradís,
i allí on t'hi ha caigut la testa s'hi ha format un monestir.
El sobretaula és de plata i el monestir n'és d'or fi,
i el capellà que hi diu missa n'és el mateix Jesucrist.
Els escolans que hi alteren són àngels del paradís;
la dona que hi fa l'oferta, la mare de Sant (N)arcís.